

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.784/2016/11. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Némethi Csanád ügyvéd ügyintézője mellett a dr. Némethi Csanád Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Kővágó László ügyvéd ügyintézője mellett a dr. Karancsi és dr. Kővágó Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) I. rendű, az II.rendű alperes neve (címe) II. rendű, a személyesen eljáró III.rendű alperes neve (címe) III. rendű és a Dr. Kiss István ügyvéd (címe) által képviselt IV.rendű alperes neve (címe) IV. rendű alperesekkel szemben szerződési kikötés tisztességtelenségének megállapítása iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 7.P.21.603/2015/13. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 15. sorszám alatt előterjesztett és Pf.3. sorszám alatt kiegészített, valamint a IV. rendű alperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I., a II. és a IV. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a felperes részére 15 napon belül személyenként 12 700 (tizenkétezer-hétszáz) forint összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperes és III. rendű alperes, mint adósok, továbbá az I. és II. rendű alperesek, mint hitelezők között **x1** banki ügyletazonosítóval ellátott jelzálogjoggal biztosított devizaalapú kölcsönszerződés jött létre, amelyet 2007. július 2. napján **dr. K. H.** közjegyzőhelyettes foglalt közjegyzői okiratba az 596/2007. ügyszámon. A közjegyzői okirat I/2. pontja értelmében a hitelezők arra vállaltak kötelezettséget, hogy az adósok részére 20 700 000 Ft összegű, CHF devizanemben nyilvántartott kölcsönt nyújtanak, amelynek esedékességkori visszafizetésére az adósok egyetemleges kötelezettséget vállaltak. A közjegyzői okirat II. pontja a kölcsön kamatát, költségét, III. pontja a kölcsön törlesztésének feltételeit rögzítette. A III. pont 2. és 3. bekezdései szerint „A szerződő felek

megállapodnak abban, hogy a jelen közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés alapján az adósok terhére mindenkor fennálló kölcsön- és járuléktartozás tekintetében, annak közokirati tanúsításaként az adósoknak a hitelezőknél vezetett számlái és a hitelezők vonatkozó bizonylatai alapján készített közjegyzői ténytanúsítványt fogadják el. Az adósok és a zálogkötelezettek alávetik magukat annak, hogy a jelen közjegyzői okirat alapján az adósok terhére fennálló kölcsön és egyéb járuléktartozás összegét, esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén is, a hitelezők felkérésére a fenti módon közjegyző tanúsítsa."

Az I. rendű alperes, mint engedményező megbízásából a II. rendű alperes a 2016. január 18. napján kelt levelében a felperest arról tájékoztatta, hogy a perbeli kölcsönszerződésből eredő követelését 26 264 565 Ft összegben meghatározva engedményezte a IV. rendű alperesre.

A kölcsönszerződést a hitelező felmondta, viszont végrehajtási eljárás nem indult.

A felperes kereseti kérelmében a felek között létrejött közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés III. pontjában szereplő, s fentebb idézett kikötés tisztességtelenségének megállapítását kérte a szerződés részleges érvénytelenségének megállapításával.

Az I. és a II. rendű alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték, a III. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Utóbb a felperes IV. rendű alperesként perbe vonta az engedményest, akivel szemben kereseti kérelmét az I. és a II. rendű alperesekkel egyező tartalommal terjesztette elő. A IV. rendű alperes ellenkérelmében elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte, amelyre vonatkozó kérelmet utóbb az I. és a II. rendű alperesek is előterjesztettek. A IV. rendű alperes érdemi ellenkérelmében szintén a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 13. sorszám alatt meghozott ítéletében megállapította, hogy az I-III. rendű alperesek és a felperes között 2007. július 2. napján létrejött közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés III. pontjának második és harmadik bekezdésében foglalt rendelkezés, miszerint:

„A szerződő felek megállapodnak abban, hogy a jelen közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés alapján az adósok terhére mindenkor fennálló kölcsön- és járuléktartozás tekintetében, annak közokirati tanúsításaként az adósoknak a hitelezőknél vezetett számlái és a hitelezők vonatkozó bizonylatai alapján készített közjegyzői ténytanúsítványt fogadják el. Az adósok és a zálogkötelezettek alávetik magukat annak, hogy a jelen közjegyzői okirat alapján az adósok részére fennálló kölcsön és egyéb járuléktartozás összegét, esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén is, a hitelezők felkérésére a fenti módon közjegyző tanúsítsa"

érvénytelen. Ezen érvénytelen kikötés 2007. július 2. napjától nem jelent kötelezettséget a felperesre nézve. A szerződés e kikötés mellőzésével egyebekben változatlan feltételekkel köti a feleket. A III. rendű alperest a fentiek túrására kötelezte. Kötelezte az I., II. és IV. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 140

000 Ft összegű perköltséget, és egyetemlegesen fizessenek meg az államnak külön felhívásra 36 000 Ft összegű le nem rótt kereseti illetéket.

Határozatának indokolása szerint a perbeli szerződés a régi Ptk. 685. §-ának e) pontja szerinti fogyasztói szerződés, egyben a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (rég. Hpt.) 2. számú mellékletének III/5. pontja szerinti fogyasztási kölcsönszerződés.

A támadott kikötés érvénytelenségének vizsgálata során a régi Ptk. 209. § -a értelmében azt kellett megítélni, hogy mint a szerződésből eredő alperesi jog és felperesi kötelezettség a jóhiszeműség és tisztesség követelményével ellentétesen, indokolatlanul és egyoldalúan a felperes hátrányára megállapított rendelkezés-e.

A szerződéskötéskor még hatályban volt 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R) 1. §-ának (1) bekezdése szerint a fogyasztói szerződésben tisztességtelennek minősül különösen az a szerződési feltétel, amely

- a) a szerződés bármely feltételének értelmezésére a fogyasztóval szerződő felet egyoldalúan jogosítja,
- b) kizárólagosan a fogyasztóval szerződő felet jogosítja fel annak megállapítására, hogy teljesítése szerződésszerű-e,
- i) kizárja vagy korlátozza a fogyasztó jogszabályon vagy a felek közötti megállapodáson alapuló igényérvényesítési lehetőségeit, kivéve, ha azt egyben más jogszabályban meghatározott vitarendezési móddal helyettesíti,
- j) a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára változtatja meg.

A R. 1. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti feltétel nem állapítható meg, mert a támadott szerződéses rendelkezés nem vonatkozik a szerződés feltételeinek értelmezésére. Az i) pont miatti tisztességtelenségről sem lehet szó, miután az adós nincs attól elzárva, hogy a Pp. XXV. fejezete szerinti végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránti pert indíthasson.

Ugyanakkor a közjegyzői okirat III. pontjának 2. és 3. bekezdései a R. 1. §-a (1) bekezdésének b) pontjába ütköznek, így azok tisztességtelenek, miután kizárólag a bank nyilvántartásait, számláit, bizonylatait tekintik irányadónak és fogadtatják el az adósokkal annak folytán, hogy az ennek alapján kimunkált és meghatározott tartozás szolgál olyan közokirat alapjául, amely felhasználásával végrehajtási eljárás kezdeményezhető. Ez magában foglalja azt is, hogy annak megállapítására, miszerint a felperes szerződésszerűen teljesít-e, kizárólag a bank jogosult, mégpedig a saját nyilvántartásai, könyvei alapján.

A felperes által kifogásolt kikötés kifejezetten tartalmazza: az adósok és a zálogkötelezettek alávetik magukat annak, hogy a bank nyilvántartásai, könyvei, bizonylatai alapján egyoldalúan meghatározott tartozásról közjegyzői okirat készüljön. A közjegyző által kiállított irat közokirat, amellyel szemben helye van ellenbizonyításnak, viszont ez esetben a közokiratban foglaltakkal szemben igényt érvényesítő felet (felperest) terheli a bizonyítás, viseli az eljárás megindításával kapcsolatosan felmerülő költségeket,

olyan esetben is, amikor a tartozás összegét követelő bank kezdeményezi a végrehajtási eljárást.

Közokirat hiányában a bank lenne köteles bizonyítani a követelése fennállását és összegét, míg a kereseti kérelemmel érintett szerződéses kikötés alapján elkészülő közjegyzői okirat e teher alól mentesíti, a fogyasztóra telepítve a bizonyítási kötelezettséget. A kikötés tisztességtelensége szempontjából a bizonyítási teher megfordulásának van jelentősége, és ennek folytán tisztességtelen az R. 1. §-a (1) bekezdésének j) pontjába ütköző szerződéses kikötés, így az semmis.

A semmisség jogkövetkezménye, hogy a tisztességtelen kikötés nem vált a szerződés részévé, azt figyelmen kívül kell hagyni a szerződő felek jogviszonya tekintetében, ezért eszerint határozott az elsőfokú bíróság. A peresztes I., II. és IV. rendű alpereseket a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte egyetemlegesen a felperes perköltségének megfizetésére, melynek megállapításánál a felperesi képviselő ügyvéd által igényelt utazási költséget (háromszori tárgyalás alapján 90 000 Ft) vette alapul, miután az alperesek nem vitatták ennek összegszerűségét, s a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-ának (2), továbbá a 3. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel a kifejtett ügyvédi tevékenységre (három írásbeli beadvány és felkészülésre fordított összesen 10 óra alapul vételével) a munkadíjat 50 000 Ft-ban határozta meg. A III. r. alperessel szemben perköltségről igény hiányában nem kellett rendelkezni. A felperes részére engedélyezett illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetéket a peresztes I., II. és IV. rendű alperesek kötelesek megtéríteni az államnak külön felhívásra a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 15. §-ának (1) és (3) bekezdései alapján.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. és a II., valamint a IV. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Az I. és a II. rendű alperesek a fellebbezésükben elsődlegesen a per megszüntetését kérték, ennek hiányában pedig az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását. A per megszüntetésére irányuló kérelmükkel összefüggésben megismételték az elsőfokú eljárás során kifejtett azon álláspontjukat, hogy a 2014. évi XL. törvény 37. §-ának (1) és (2) bekezdései alapján a felpereseknek elszámolást is tartalmazó kereseti kérelmet kellett volna előterjeszteni. Ettől a törvényi előírástól az elsőfokú bíróság nem térhetett volna el, és azt nem bírálhatta volna felül ésszerűségi okok alapján. Érdemben azért megalapozatlan az ítélet, mert a felek mindössze az alpereseket terhelő bizonyítási kötelezettség teljesítésének módjában állapodtak meg egymással, amellyel szemben a felperes a régi és az új Hpt. rendelkezései alapján is kifogással élhet, amennyiben a tartozását vitatja. A közjegyzői ténytanúsítványra vonatkozó szerződéses kikötés a Hpt. rendelkezéseivel összhangban áll, márpedig a régi Ptk. 209. §-ának (6) bekezdése alapján nem minősülhet tisztességtelennek a szerződési feltétel, ha azt jogszabály állapítja meg, vagy jogszabály előírásának megfelelően határozzák meg. Hivatkozott a Kaposvári törvényszék 20.P.20.738/2016/5. számú ítéletére, amelyben hasonló tényállás és hasonló szerződési konstrukció mellett elutasításra került a kereset.

A IV. rendű alperes a fellebbezésében elsődlegesen ugyancsak a per megszüntetését kérte, míg ennek hiánya esetén az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását. A per megszüntetésével összefüggésben ugyanazt az álláspontot foglalta el, mint az I. és a II. rendű alperesek. Érdemben azért tartja megalapozatlannak az ítéletet, mert a vitatott szerződéses kikötés nem változtatta meg a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára, ahogy az nem tartalmaz olyan rendelkezést sem, amely az I. rendű alperest kizárólagosan jogosította volna fel annak megállapítására, hogy a felperes teljesítése szerződésszerűnek minősül-e. A szerződő felek mindössze a hitelezőket terhelő bizonyítási kötelezettség teljesítésének a módjában állapodtak meg a régi Hpt. 206. §-ában foglaltaknak megfelelően, amellyel szemben az adós a részére nyújtott tájékoztatást vitathatja, illetve az abban foglaltakkal szemben panaszt terjeszthet elő. Nem fordult meg tehát a bizonyítási teher, továbbá a hitelező nem rendelkezik olyan jogosítvánnyal, amelynek alapján megállapíthatja, hogy a felperes teljesítése szabályszerű volt-e.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Ellenezte az alperesek per megszüntetésére irányuló kérelmét, mert az általa perbe vitt igény a tartozásösszegezését nem érinti, ezért elszámolást tartalmazó kereseti kérelem sem volt előterjeszhető. Ezt az álláspontot a támasztja alá a Civilisztikai Kollégiumvezetők Országos Értekezletének 2015. november 9-10. napi üléséről készült emlékeztető részleges érvénytelenség című fejezetében foglaltak is, valamint a Fővárosi Ítéltábla 5.Pkf.25.866/2016/3. szám alatti végzésben kifejtett álláspont is. A támadott szerződéses kikötés tisztességtelen, mert az I. rendű alperest jogosítja fel arra, hogy kizárólag a saját nyilvántartásai alapján határozza meg, miszerint a felperes teljesítését szerződésszerűnek fogadja el. Ezen túlmenően megfordítja a bizonyítási terhet is ez az egyedileg meg nem tárgyalt a szerződési feltétel, mivel felhatalmazza a bankot a mindenkori tartozás összegének állítására és arra, hogy azt közjegyző ténytanúsítványba foglalja. Ezzel szemben az adósnak szűk a mozgástere, hiszen érdemben csak egy, a Pp. 369. §-a alapján indított perben tudja a nyilvántartást vitatni. Hivatkozott a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.385/2015/6. szám alatti ítéletben kifejtett alábbi álláspontra: „Az alperes fellebbezési érvei ellenében az ítéltábla az elsőfokú bírósággal egyezően úgy ítélte meg, hogy a kikötésben az adós nem pusztán a tartozása tanúsításának a formáját ismerte el. Ugyanis a közjegyzői tanúsítványt a tartozás mindenkori összegének a közokirati tanúsításaként fogadja el, annak veti alá magát, hogy a tartozása mértékét a bank közlése alapján tanúsítsa a közjegyző. Ez esetben nem arról van szó, hogy a bank által kimutatott tartozásáról, annak ismeretében az adós tesz közjegyzői okiratba foglalt tartozást elismerő nyilatkozatot. A kikötésnek pedig a következménye valóban az, hogy a hitelező dönt az adós szerződésszerű teljesítéséről, a kikötés a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára megváltoztatja. A szerződéses kikötésen alapuló közjegyzői okirat közokirati jellege folytán a bank fogyasztói szerződésen alapuló, fogyasztóval szembeni igényérvényesítése esetén a polgári perrendtartás bizonyítási kötelezettségre és teherre vonatkozó, a Pp. 3. §-ának (3) és a 164. §-ának (1) bekezdésében foglalt általános szabályai nem érvényesülnek.” Végezetül álláspontja alátámasztása érdekében csatolta a Fővárosi Törvényszék 36.G.43.931/2014/7. és a Fővárosi Ítéltábla ezt felülbíró 16.Gf.40.212/2015/7. számú határozatait.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaposnak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, ám abból helytelen végkövetkeztetésre jutott.

Az ítélőtábla a fellebbezésekben írtakkal ellentétben nem látott okot a per megszüntetésére.

A per tárgyává tett kölcsönszerződésben kikötött szolgáltatás magáncélú felhasználásra irányult, fogyasztói kölcsönszerződésnek minősült, ebből következően a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (DH.2.tv) rendelkezései szerint kellett eljárni, amely hatálya annak 1. §-a (1) és (1a) bekezdésének értelmében a 2004. május 1. és 2014. július 19. között kötött azon fogyasztói kölcsönszerződésre terjed ki, amely deviza alapú (devizában nyilvántartott vagy devizában nyújtott és forintban törlesztett) vagy forint alapú hitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés, ha annak részévé a 3. §-ának (1) bekezdése vagy 4. §-ának (1) bekezdése szerinti kikötést is tartalmazó általános szerződési feltétel vagy egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel vált, illetve azon deviza alapúnak nem minősülő devizahitel- vagy kölcsönszerződés, pénzügyi lízingszerződés, amelynek részévé vált a 4. §-ának (1) bekezdése szerinti kikötést is tartalmazó általános szerződési feltétel vagy egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel. Mivel azonban az érdemben vizsgált, keresettel érintett szerződéses kikötések nem eredményeznek fizetési kötelezettséget, azok érvénytelenségével kapcsolatosan marasztalás nem kérhető, ezért helytállóan mellőzte az elsőfokú bíróság a kölcsönszerződésre egyébként irányadó törvény 37. §-ának (1) bekezdése szerinti felhívást.

A szerződéskötés időpontjában hatályban volt Rendelet 1. §-a (1) bekezdésének b) és j) pontja szerint nem minősül önmagában tisztességtelennek az a szerződéses rendelkezés, amely szerint a mindenkori kölcsönösszeg meghatározása során a banki üzleti könyvek jelentik a kiindulópontot akkor, ha az nem tartalmaz olyan adósi nyilatkozatot, hogy feltétlenül és ellenvetés nélkül aláveti magát a bank részéről készített kimutatás adatainak, és nem tartalmaz kinyilatkoztatást arra sem, hogy a bank által a saját üzleti könyvei alapján készített és közjegyzői okiratba foglalt tartozáskimutatást, mint közjegyzői ténytanúsítványt fogadja el a fennálló kölcsöntartozása közokirati tanúsításaként.

A perbeli szerződéses rendelkezés azonban nem a fenti esetkörbe tartozott, mivel a közokirati tanúsításra kiterjedő egyoldalú és feltétlen alávetésből következően a fogyasztó hátrányára határozta meg a szerződés szerű teljesítés megállapítását és változtatta meg a bizonyítási terhet.

A kikötésben az adós nem pusztán a tartozása tanúsításának a formáját ismerte el, mert a közjegyzői tanúsítványt a tartozás mindenkori összegének a közokirati tanúsításaként fogadta el, annak vetette alá magát, hogy a tartozása mértékét a bank közlése alapján

tanúsítsa a közjegyző. A kikötésnek pedig az a következménye, hogy a hitelező dönt az adós szerződésszerű teljesítéséről, a kikötés a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára megváltoztatja. A szerződéses kikötésen alapuló közjegyzői okirat közokiratnak minősül. A Pp. 195. §-ának (1) bekezdése alapján pedig a közokirat teljesen bizonyítja az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, azaz az adós tartozásának a tényét és a tartozás mértékét. Azzal szemben a fogyasztó adós kényszerül a (6) bekezdés szerinti ellenbizonyításra, annak a bizonyítására, hogy a közokiratban foglalt adat, tény - azaz a bankkal szembeni tartozásának a ténye vagy az összege - nem felel meg a valóságnak; a bizonyítási teher megfordulása pedig az igényérvényesítéssel szembeni védekezés elnehezítése folytán a felperesre egyértelműen hátrányos. Mindez a Rendelet 1. §-a (1) bekezdésének b) és j) pontjai szerinti tilalomba ütközik.

Az 1991. évi XLI. törvény 111. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ügyleti okirat közhitelesen tanúsítja a jogügyletre vonatkozó akaratnyilvánítás tényét, a ténytanúsító okiratban pedig a közjegyző a jogi jelentőségű tényeket közhitelesen tanúsítja jegyzőkönyvi vagy záradéki formában; a 112. §-ának (1) bekezdése értelmében a közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, a jogosult és a kötelezett nevét, a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, valamint a teljesítés módját és határidejét, míg a 113. §-a szerint a közjegyző felel azért, hogy a közjegyzői okirat a valóságnak megfelelően tartalmazza a közjegyző jelenlétében történt tényeket. A felhívott jogszabályi rendelkezésekből nem vezethető le olyan értelmezés, hogy az alaki kellékek vizsgálatán felül a közjegyzőnek a fennálló tartozás összegszerűségének a kiszámítását is ellenőriznie kellene, ebből következően a közjegyzői okirat és a ténytanúsítvány kiállításának garanciális rendelkezései nem változtatnak az adós szerződésszerű teljesítésének a hitelező általi meghatározásán és a közokirattal szembeni ellenbizonyítási kötelezettségen.

Az elsőfokú bíróság ezért helyesen állapította meg a kölcsönszerződés kifogásolt pontjának érvénytelenségét, és helytállóan rendelkezett annak a joghatásaként - az érvénytelen rész nélkül teljesíthető szerződés alapján - arról, hogy a feltétel a felekre 2007. július 2. napjától kezdődően nem jelent kötelezettséget.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I-II. és a IV. rendű alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte őket az ítéltábla a jogi képviselési tevékenységet végző felperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (3), (5) és (6) bekezdései, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján indokolt másodfokú jogi képviselői munkadíj megfizetésére. A perköltség vonatkozásában a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapult.

Debrecen, 2017. január 11.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, Dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, Dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.784/2016/12. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Némethi Csanád ügyvéd ügyintézése mellett a dr. Némethi Csanád Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Kővágó László ügyvéd ügyintézése mellett a dr. Karancsi és dr. Kővágó Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt I. rendű alperes neve (címe) I. rendű, az II. rendű alperes neve (címe) II. rendű, a személyesen eljár III. rendű alperes neve (címe) III. rendű és a Dr. Kiss István ügyvéd (címe) által képviselt IV. rendű alperes neve (címe) IV. rendű alperesekkel szemben szerződési kikötés tisztességtelenségének megállapítása iránt indított perében meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla a 11. sorszám alatti ítélete kiadmányának indokolási részét akként javítja ki, hogy az 5. oldal 2. és 3. bekezdése helyesen a következő:

„Az ítéltábla a fellebbezéseket a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azokat alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, és abból helyes végkövetkeztetésre jutott.”

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Elírás - szövegszerkesztési hiba - miatt az ítélet kiadmányának indokolási részébe helytelen szövegrész került, ezért az ítéltábla a Pp. 224. §-ának (1) bekezdése alapján - figyelemmel annak (4) bekezdésére is - a rendelkező részben írtak szerint határozott.

Debrecen, 2017. február 1.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Mára s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó Pál s.k. előadó bíró, Dr.

Pribula László s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő